

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 19Em/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722202434
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Majcher
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:5722202434.7

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci oprávneného: A. E., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. X, K., práv. zast. JUDr. Zuzana Baloghová, advokátka so sídlom Mostová 33, Ružomberok proti povinnej: H. Š., X.. XX.XX.XXXX, bytom F. X, H., práv. zast. JUDr. Barbora Čierna, advokátka so sídlom E.. H. XXXX/XX, H., v konaní o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: R. Š., X.. XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, ktorý bol súdu doručený dňa 04.07.2022 z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na Okresnom súde Martin 04.07.2022 sa oprávnený domáhal výkonu Rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 19P/231/2021-95 zo dňa 04.04.2022 v časti úpravy jeho styku s maloletým dieťaťom. V návrhu uviedol, že jeho posledné stretnutie s maloletým sa realizovalo 24.04.2022 a prebehlo bez akýchkoľvek problémov. Následne od 01.05.2022 v zahraničí, snažil sa povinnej dovolať, ale ona mu telefón nedvíhala, zablokovala si ho na mobile, až po niekoľkých dňoch mu odpísala. Po maloletého si prišiel 03.06.2022, stretnutie sa nerealizovalo, nerealizovalo sa ani ďalšie stretnutie dňa 17.06.2022. Povinná v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 919P/213/2021 prisľúbila, že maloletého nebude ovplyvňovať, ale skôr ho motivovať, aby sa s ním rád stretával a aby sa upevňoval ich vzájomný vzťah. Toto sa nerealizuje a má obavy, ako bude prebiehať jeho stretávanie sa s maloletým do budúcnosti. Povinná nerešpektuje súdne rozhodnutie, maloletého mu neodovzdáva, navyše svoj negatívny postoj k nemu prenáša na maloletého. Naposledy maloletého videl 10.06.2022, aj to len vďaka súčinnosti kolízneho opatrovníka a len na 2,5 hodiny.

2. Uznesením č.k. 19Em/4/2022-35 zo dňa 02.08.2022 súd maloletému ustanovil kolízneho opatrovníka pre konanie, Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodina Martin.

3. Povinná sa k návrhu oprávneného vyjadrila dňa 24.08.2022 a uviedla, že maloletý aktuálne odmieta styk s oprávneným, nechce ísť k nemu na prespatie. Rozsudkom, ktorého výkonu sa oprávnený domáha, bola určená prechodná doba, aby si oprávnený postupne získaval maloletého, avšak oprávnený sa maloletému neozval, maloletý ho nevidel a keď s ním maloletý nechcel ísť dobrovoľne, zavolať políciu. Avšak ani polícia maloletého nezobrala na silu, nakoľko bolo evidentné, že je to nemožné bez psychickej ujmy maloletého dieťaťa. Samotní policajti skonštatovali, že je ústretová a oprávnený bol upozornený na nevhodné správanie. Oprávnený sa s maloletým stretol dňa 22.4. a 23.4. v čase od 9:30 do 18:00, potom 30.05. volal po viac ako mesiaci a dňa 3.6. prišiel pre maloletého, maloletý nechcel ísť, plakal, oprávnený zavolať políciu a styk sa nakoniec neuskutočnil. Dňa 10.6. prišiel oprávnený za maloletým, umožnila mu stretnutie, maloletý najskôr nechcel, nakoniec sa styk za jej prítomnosti uskutočnil v čase od 15:00 do 17:00. Oprávnený vopred oznámil jej aj sociálnej pracovníčke, že sa styk dňa 17.06. neuskutoční, nakoľko ide do práce, s maloletým odcestovala, ale oprávnený napriek tomu prišiel a aj v sprievode

polície. Celý mesiac júl oprávnený s maloletým nebol, dôvod jej neuviedol. Následne sa jej ozval až 9.8.2022.

4. Na pojednávaní dňa 22.02.2023:

- oprávnený zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že pracuje v zahraničí, keď je prítomný na Slovensku, upovedomí povinnú, že má záujem o styk s maloletým. Povinná tento styk odmieta, väčšinou pre chorobu maloletého. Medzi ním a povinnou bol v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9P/141/2022 dohodnutý telefonický styk s maloletým, avšak tieto telefonáty prebiehali s problémami a aj skončili;

- povinná uviedla, že oprávnený nejaví skutočný záujem o styk s maloletým. V máji na styk nechodil, v júni prišiel v sprievode polície, v júli - septembri neprišiel. Prišiel až 23.9. opäť v sprievode polície. Pokúšala sa o sprostredkovanie telefonického kontaktu maloletého s oprávneným, ale maloletý sa s ním nechce rozprávať, plače.

- Výsledkom pojednávania bol záväzok rodičov uskutočniť v čase od 06.03.2023 - 08.03.2023 stretnutie oprávneného s maloletým dieťaťom v rozsahu dvoch hodín v detskom centre za prítomnosti právnych zástupkýň.

5. Na pojednávaní dňa 31.03.2023:

- oprávnený uviedol, že stretnutie v detskom centre sa realizovalo v rozsahu dvoch hodín. Prvých 35 minút maloletý plakal, bol odmietavý. Najskôr sa maloletý hral s oprávnenou, následne sa hral aj s ním, nevidel žiaden problém. Oprávnená bola súčinná. Maloletému priniesol hračky, ktoré spočiatku odmietal, nakoniec s nimi odišiel do domácnosti povinnej. Na konci stretnutia ho maloletý objal;

- povinná uviedla, že maloletý na stretnutie ísť nechcel, nebol schopný sa ani obuť. Po pol hodine ako prišli do detského centra sa oprávnený pokúsil nadviazať kontakt s maloletým a približne poslednú polhodinu sa dokázali hrať sami;

- Centrum pre deti a rodiny Necpaly (ďalej len „CDR“) (ktoré spolupracuje s rodinou v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 9P/141/2022) uviedlo, že dostali od kolíznej opatrovníčky odporúčanie, že je potrebné v tejto veci pracovať so zameraním na zlepšenie komunikácie medzi rodičmi a obnovu vzťahu oprávneného a maloletého dieťaťa. Dňa 16.03. si dohodli stretnutie tak s oprávneným, ako aj s povinnou. Pred stretnutím sa telefonicky kontaktovali aj s jedným aj s druhým rodičom. Telefonická komunikácia s oprávneným bola náročná z toho dôvodu, že vyslovene trval a jediný, čo mal za cieľ, bolo stretnutie s maloletým dieťaťom. Bol verbálne agresívny, nespolupracujúci. Presadzoval si svoje názory bez rešpektovania pravidiel slušnej komunikácie. K termínu stretnutia sa dostali až po opakovanom telefonickom kontakte. Keďže mali takúto skúsenosť s komunikáciou, ako prvé si pripravili pravidlá slušnej komunikácie. Rodičov po príchode s týmito pravidlami oboznámili, vysvetlili im dôvod a na základe čoho s nimi idú spolupracovať. Vysvetlili im formy spolupráce s rodinami a metódy. Povinná bola na stretnutí spolupracujúca, počúvala. Oprávneného potrebovali opakovane upozorňovať na dodržiavanie pravidiel slušnej komunikácie. Zo správania oprávneného mali pocit, že nie je ochotný spolupracovať. Jediné, čoho sa domáhal, bolo stretnutie s maloletým dieťaťom. Nedokázal pochopiť, že spolupráca s nimi sa začína podpisom dohody. Súčasťou tejto dohody je aj plán, ktorý rodičom vysvetlili a oboznámili ich s celým obsahom dohody. Upozornili rodičov na to, že najskôr budú pracovať na úprave komunikácie a zlepšení vzájomnej spolupráce a následne na vzťahu oprávneného s dieťaťom. Oprávnený na toto nereflektoval, opakovane sa domáhal iba stretnutia s maloletým. Situácia vyvrcholila tak, že sa rodičia začali slovne napádať a povinná opustila toto stretnutie. Povinná dohodu nepodpísala, preto nebolo možné začať vykonávať opatrenia. Povinná prišla za dva dni na to a dohodu podpísala. Povinnej boli vysvetlené pravidlá komunikácie, bolo jej vysvetlené, ako má komunikovať s oprávneným, aby nedochádzalo ku konfliktom a hneď na tomto stretnutí sme si dohodli, kedy sa môže oprávnený s maloletým stretnúť. 21.03. povinná podpísala dohodu, stretnutie s maloletým bolo dohodnuté na 24.03.2023. Povinná počas tohto stretnutia napísala oprávnenému sms-správu. Informovala ho o termíne a mieste stretnutia. Oprávnený na to reagoval nevhodným spôsobom, osočovaním, pričom z jeho odpovedí nebolo zrejme im ani povinnej, či sa na stretnutie dostaví. Maloletý ale ochorel, preto 24.03. pozvali oprávneného, aby s ním prešli pravidlá komunikácie. Na toto stretnutie oprávnený prišiel. Opakovane sa snažili s oprávneným neúspešne komunikovať, pričom si s ním chceli dohodnúť termín stretnutia. Oprávnený nereagoval ani na opakované sms-správy. Nakoniec mu napísali sms-správu, že chcú dohodnúť pravidlá jeho kontaktu s maloletým a bez tejto dohody sa stretnutie nebude môcť uskutočniť. Až po tomto sa oprávnený ozval a po náročnej komunikácii bol odsúhlasený termín stretnutia. Na stretnutie prišiel oprávnený podráždený s komentárom, že on sa potrebuje stretnúť s maloletým, a nie s nimi. Že to, čo mu chceli povedať, mu mohli povedať aj cez telefón a nie ťahať ho

tam, že sú neschopné a že to trvá príliš dlho. Chceli oprávneného oboznámiť s pravidlami komunikácie a pravidlami pri realizácii styku s maloletým, ktoré sa malo uskutočniť 27.03.2023. Oprávnený nebol schopný prijímať to, čo mu rozprávali, neustále rozprával, nebol schopný vnímať to, čo sa mu snažili povedať ani za použitia odborných metód vedenia rozhovoru. S každým pokusom sa verbálna agresivita oprávneného voči nim stupňovala. Písomné pravidlá komunikácie, ktoré mu chceli predložiť, hodil na stôl a zvýšeným hlasom opakovane hovoril, že tam sedia na riti a nič nerobia. Kričal, že sa s maloletým stretne, že si to zariadi po svojom a stretne sa s maloletým s nimi alebo bez nich. Vzhľadom na priebeh tohto stretnutia usúdili, že cieľ stretnutia nespĺnia a mali obavu o svoje zdravie, preto stretnutie ukončili. Výsledkom pojednávania bolo, že oprávnený podpísal pravidlá komunikácie na základe opakovaného usmernenia súdu. Bol dohodnutý termín stretnutia oprávneného s maloletým za účasti matky a CDR.

6. Z vyjadrenia a zhodnotenia CDR vo veci maloletého dieťaťa zo dňa 19.05.2023 vyplýva, že s oprávneným uskutočnilo dve stretnutia. Jedno bolo pri podpise Dohody o vykonávaní opatrení, druhé malo za účel dohodnúť termín a pravidlá stretnutia oprávneného s maloletým. Komunikácia s oprávneným bola veľmi náročná z hľadiska dosiahnutia účelu, teda dohodnutia termínu stretnutia so zariadením. Oprávnený bol verbálne agresívny, nespolupracujúci, presadzujúci si svoje názory, bez rešpektovania pravidiel slušnej komunikácie. Z jeho správania bolo zjavné, že nie je ochotný spolupracovať so zariadením, domáhal sa iba stretnutia s maloletým. Opakovane neúspešne ho telefonicky kontaktovali. Formou SMS mu navrhli termín stretnutia, aby si dohodli pravidlá, ktoré by platili počas jeho stretnutia s maloletým. Keďže oprávnený nereagoval, upozornili ho SMS, že ak sa nedohodnú na pravidlách stretnutia oprávneného s maloletým, stretnutie nebude možné uskutočniť. Ne stretnutí s nimi oprávnený neustále presadzoval svoju potrebu stretnúť sa s maloletým. Nebol ochotný s nimi spolupracovať, nevnímal ich usmernenia a odporúčania, týkajúce sa komunikácie s povinnou. Bol verbálne aj fyzicky agresívny. S povinnou uskutočnili 4 stretnutia, ktoré boli zamerané na dohodnutie formy a pravidiel komunikácie povinnej s oprávneným, na pomoc a podporu povinnej pri príprave maloletého na stretnutie s oprávneným, na poskytovanie odborných rád týkajúcich sa posilňovania vzťahu medzi oprávneným a maloletým. Na stretnutiach bola oprávnená spolupracujúca, riadila sa odporúčaniami a usmerneniami. S jej aktívnou spoluprácou sa podarilo uskutočniť dve stretnutia oprávneného s maloletým. Z psychologického hľadiska je zrejme, že vzťahy medzi rodičmi sú zložitý, panuje medzi nimi napätie, negatívne emócie a v kombinácii s oprávneného temperamentovými črtami to výrazne zasahuje do spolupráce. V rámci doterajšieho obdobia však je možné konštatovať, že oprávnená sa snaží riadiť odporúčaniami, je aktívna a iniciatívna. Pripravuje maloletého na stretnutia s oprávneným, a to nie len v rámci fyzickej prípravy, ktorá ma zabezpečiť maloletému veci na oblečenie a podobne, ale pokúša sa ho na stretávanie s druhým rodičom aj psychicky pripraviť. Taktiež sa snaží na základe odporúčaní upraviť svoju komunikáciu s oprávneným, v písomnom kontakte sa usiluje vyvarovať invektívam a komunikovať najmä o maloletom a jeho potrebách. Naopak spoluprácu s oprávneným považujú za problematickú. Voči nim často krát vystupoval ofenzívne a nepriateľsky. Okrem verbálneho osočovania, im oprávnený skákal na stretnutiach do reči a nebral do úvahy nimi vyslovené skutočnosti. Svojím správaním tak dal najavo, že nemá záujem o samostatné stretnutia s nimi, zdalo sa, že spoluprácu považuje len za prostriedok, vďaka ktorému môže dosiahnuť stretnutia s maloletým a nie je otvorený práci v zmysle vytvoreného plánu vykonávaného opatrenia. Oprávnený sa stretol s maloletým dvakrát. Obidve stretnutia prebiehali v Detskom sne v Martine. Na prvé stretnutie, ktoré sa konalo 3.4.2023 o 10:30 priviedla povinná maloletého zo škôlky, do ktorej ho po stretnutí znovu odvieďa. Počas ich príchodu na stretnutie sa už oprávnený hral s maloletým. Oprávnený sa snažil maloletému venovať, naháňali sa, preliezali cez rôzne preliezačky, hrali sa s veľkým hasičským autom, ktoré mu oprávnený priniesol. Počas hry sa maloletý smial, bol veselý. Zrazu dobehol plačúci k povinnej a objal ju. Mal odretý nos a čelo. Hneď za ním prišiel oprávnený, ktorý uviedol, že sa maloletý prevrátil cez loptu. Povinná sa snažila maloletého upokojiť, objala ho, hladkala, bola voči nemu citlivá a láskavá. Oprávnený upokojoval maloletého len slovne. Bolo zjavné, že maloletý vyhľadáva a potrebuje povinnú, tá pre neho predstavuje bezpečie a istotu. Po čase sa maloletý išiel opäť hrať s oprávneným, ktorý ho namotivoval novou hračkou (hasičské auto). Na konci stretnutia povinná obula a obliekla maloletého, oprávnený len komentoval čo mu má ešte obliecť. Dožadoval sa ďalšieho stretnutia, pretože mu posunuli odchod do zahraničia. Dohodli sa, že sa budú kontaktovať telefonicky ohľadom možného termínu, zároveň však zdôraznili, že treba rešpektovať aj potreby maloletého. Pri lúčení maloletý odmietol oprávneného objat' či mu dať pusku, nakoniec si podali ruky. Druhé stretnutie oprávneného s maloletým sa konalo 5.4.2023 o 14:30 h. Maloletého na stretnutie dovedol manžel povinnej, pretože povinná bola v práci. Oprávnený na maloletého čakal v Detskom sne aj s policajným autíčkom. Najskôr maloletý k oprávnenému nechcel ísť, ale keď ho oprávnený opakovane volal a

ukazoval mu novú hračku (policajné auto) maloletý sa osmelil a šiel k oprávnenému. Následne sa oprávnený s maloletým a policajným autom začali hrať na policajta a vodiča, ktorý nedodržiava predpisy. Oprávnený bol policajt a naháňal maloletého s policajným autíčkom. Maloletý pred oprávneným unikal na detskom šľapacom autíčku. Keď oprávnený (policajt) maloletého zastavil dal mu akože putá a poslal ho do basy. Ďalšia hra bola na policajta a zlodēja. Oprávnený bol znova policajt, ktorý hľadal maloletého (zlodēja), dal mu putá a zobral ho do basy. Potom mal maloletý triafať z vystreľovacieho zariadenia loptičky do oprávneného (malo sa triafať na cieľ, do koša), ktorý hral zraneného alebo zastreleného. Oceňujú snahu oprávneného o zaujatie maloletého hrou aj jeho aktívny prístup počas hier s maloletým. Sú ale toho názoru, že hry boli plné násilia. Takéto hry ovplyvňujú správanie detí. Deti, ktoré sa hrajú násilné hry sa budú násilne správať aj v skutočnom živote a zníži sa ich citlivosť voči násiliu a empatia s obeťami. V závere stretnutia sa oprávnený opakovane dožadoval pusy od maloletého. Po dlhšom váhaní, so strachom v očiach maloletý oprávneného pobožkal na líce. Na základe dvoch uskutočnených stretnutí videli, že maloletého bezprostredné reakcie na stretnutie s oprávneným, ich hru či lúčenie. Vnímali, že maloletý počas stretnutí s oprávneným hľadal oporu u povinnej alebo jej manžela, vyhľadával u nich pocit bezpečia a uistenia. Obaja sa ho snažili motivovať, aby sa išiel s oprávneným hrať samostatne. Oprávnený sa rovnako snažil maloletého zaujať a nadviazať s ním kontakt, čo urobil v úvode oboch stretnutí prostredníctvom novej hračky. Pravidelná kúpa nových hračiek môže byť prejavom oprávneného snahy o priblíženie sa maloletému a zároveň môže odrážať aj oprávneného neistotu vo svojej rodičovskej zručnosti. Maloletý na nové hračky reagoval pozitívne, všimli si však, že oprávnenému neprejavoval veľkú náklonnosť, neobjal ho, nepritulil sa ku nemu, chýbal z jeho strany záujem o fyzický kontakt s oprávneným. Je však dôležité rešpektovať maloletého tempo približovania k oprávnenému. Je nutné si uvedomiť, že vzhľadom na ich nepravidelné stretnutia, môže byť adaptácia maloletého na spoločné stretnutia problematická a vyžaduje dlhší čas a prítomnosť pre neho blízkej osoby. Vo vzťahu k spolupráci so zariadením bola oprávnená iniciatívna, aktívne spolupracovala, riadila sa odporúčaniami. Bola aktívna aj v komunikácii s oprávneným, navrhla mu termíny a miesta stretnutia s maloletým. Keď nemohla prísť na stretnutie, zabezpečila za seba náhradu (svojho manžela), len aby sa stretnutie oprávneného s maloletým uskutočnilo. Bola ochotná narušiť maloletému denný režim, vyzdvihnúť ho z MŠ a po stretnutí s oprávneným ho znova odvieť do MŠ. Podľa jej vyjadrenia formou e-mailu informovala oprávneného o zdravotnom stave maloletého, zaujímala sa o termín jeho návratu z cudziny, aby mohla pripraviť maloletého na stretnutie s oprávneným. Oprávnený bol vo vzťahu k nim nespokojný, presadzujúci si svoje názory a potreby. Nebral ohľad na potreby iných najmä na potreby maloletého. Vo vzťahu k povinnej oprávnený neuplatňoval odporúčané pravidlá komunikácie. Bol verbálne agresívny k nim aj k povinnej. Na poslednom stretnutí sa s oprávneným dohodli, že ich bude telefonicky informovať o jeho odchode do cudziny aj o predpokladanom návrate tak, aby vedeli s dostatočným predstihom naplánovať ďalšie stretnutie oprávneného s maloletým. Oprávnený sa s nimi doteraz telefonicky neskontoval. Nevedia kedy odišiel ani kedy sa vráti. Zo psychologického hľadiska vnímajú že oprávnený prejavoval iniciatívu v tom zmysle, že si vyžadoval časté stretnutia s maloletým, kupoval mu nové hračky a chcel byť s ním v kontakte. Svoj záujem o maloletého však prejavoval len v čase, keď bol na Slovensku a jeho správanie bolo nátlakové, jeho komunikácia často nekonštruktívna, presadzoval si svoje záujmy a potreby. Po odchode z krajiny sa neskontoval so zariadením a neinformoval ich o predpokladanom termíne návratu, hoci ho o to žiadali, čo vnímajú ako prejav nezáujmu o spoluprácu. Majú za to, že oprávnenému na vzťahu s maloletým záleží, no neberie do úvahy niektoré vývinové a emocionálne potreby maloletého, ako napríklad význam blízkej osoby na stretnutiach či pravidelný denný režim u maloletých detí. Oprávnený očakáva, že stretnutia budú prispôbené jeho motívom a nárokom namiesto potrebám maloletého. Napríklad si nárokoval doobedné stretnutia s maloletým, keď má povinnú poobednú zmeny a neprijímal, že opakované vynímanie maloletého zo škôlky, z jeho zaužívaného režimu a fungovania, môže mať vplyv na jeho prežívanie. Dieťa je totiž potrebné nastavovať na pravidelný denný režim už od útleho veku, potrebuje rutinu a opakujúce sa veci, čo mu dáva istotu, potrebuje rozumné hranice, v rámci ktorých môže fungovať a cítiť sa v bezpečí, čo však oprávnený nerešpektuje a neprijíma. Je pre neho prijateľnejšie narušiť denný režim maloletého ako akceptovať povinnú manželku na stretnutí. Ocenili však, že aj napriek týmto počiatočným oprávneného protestom, sa nakoniec podarilo uskutočniť stretnutie, na ktoré maloletého priviedol povinný manžel a oprávnený to rešpektoval. Napriek tomu však oprávnený trval na tom, aby sa takáto situácia neopakovala, hoci je to pre maloletého najmenej stresujúce riešenie vzhľadom na povinnú a oprávneného povahu práce. Zatiaľ čo na strane povinnej vnímajú iniciatívu a ochotu nachádzať kompromisy, u oprávneného z ich pohľadu absentuje takýto postoj. Zdá sa, že o úpravu komunikácie medzi rodičmi má záujem len povinná. Oprávnený chce nasýtiť najmä svoju aktuálnu

potrebu kontaktu s maloletým, a javí sa, že nie je momentálne otvorený práci na riešení, ktoré by mohlo byť prospešné pre rodičov a maloletého z dlhodobého hľadiska.

7. Súd uznesením č.k. 19Em/4/2022-130 zo dňa 29.05.2023 zamietol návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, ktorý namietal, že mu boli nesprávnym procesným postupom okresného súdu odňaté jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd, podľa odvolateľa k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd oprávnenému nedal možnosť oboznámiť sa so správou z CDR Necpaly, prípadne k nej zaujať stanovisko pred tým, ako súd rozhodne. Išlo o zásadný dôkaz pre rozhodnutie okresného súdu. Oprávnenému bola postupom súdu odňatá možnosť konať a vyjadriť sa k takémuto dôkazu.

9. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 14CoE/3/2023 zo dňa 28.09.2023, a to tak že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd Martin nedoručil vyjadrenie CDR Necpaly zo dňa 19.05.2023 oprávnenému otcovi, hoci aj toto vyjadrenie bolo podkladom pre jeho rozhodnutie.

10. Súd následne doručením vyjadrenie CDR Necpaly zo dňa 19.05.2023 právnenému zástupcovi oprávnenému dňa 20.11.2023, právnej zástupkyňi povinnej dňa 21.11.2023 a kolíznemu opatrovníkovi dňa 21.11.2023 odstránil vytýkané nedostatky tohto dokazovania.

11. Listom zo dňa 23.11.2023 (č.l. 195 a nasl.) oprávnený informoval súd o jeho stretnutiach s maloletým,

- stretnutie dňa 28.08.2023 podľa oprávneného prebiehalo pokojne, bez nejakých komplikácií. Maloletému kúpil hračku kombajn, ktorú mu ako napísal „závidelo hádam celé ihrisko“. Oprávnená chcela stretnutie ukončiť o 2 minuty skôr, lebo sa ponáhľala, ale on nepoľavil a počas tých 2 minút sa maloletým pekne rozlúčil,
- stretnutie 30.08.2023 prebiehalo vzhľadom na nepriaznivé počasie vo vnútornom detskom ihrisku, počas ktorého došlo k viacerým menším incidentom ohľadom kupovania lístkov, natáčania maloletého na kameru, zákazu jedla na ihrisku a hádkam medzi povinnou a oprávneným. Maloletému priniesol hračku traktor. Na konci mu maloletý dal pusku,
- stretnutie 01.09.2023 sa zrušilo kvôli chorobe oprávneného,
- stretnutie 05.09.2023 prebiehalo na ihrisku, kde sa s maloletým hrali na pieskovisku, preliezkach a s loptou. Maloletému priniesol hračku stíhačku. Záver stretnutie bol poznačený negatívnymi rečami povinnej,
- stretnutie zo dňa 08.09.2023, maloletý oprávnenému už nechcel dať pusku na privítanie, no objal ho. Maloletému kúpil veľké smetiarske auto. Išli na ihrisko, hrali sa na vláčik. Stretnutie skončilo predčasne, nakoľko došlo k hádke medzi oprávnenou a ním ohľadom ich hry so synom, táto hádka maloletého rozplakala a už sa ďalej nechcel hrať,
- stretnutie zo dňa 14.11.2023 prebiehalo na vonkajšom ihrisku, s maloletým sa hrali rôzne hry. Maloletý pri skákaní na trampolíne spomenul matkinho priateľa, pričom ho nazval tato. Oprávnený ho upozornil, že Rado nie je jeho otec ani tato, a že si nepraje, aby ho tak volal. Maloletý na konci stretnutia požiadal o 5 minút navyše,
- stretnutie dňa 17.11.2023 sa neuskutočnilo, nakoľko maloletý bol chorý.

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

14. 9. Podľa § 371 ods. 1 CMP, na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

15. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia..

16. Podľa § 377 ods. 1 CMP, súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania.

17. Podľa § 3 ods. 1, 2 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení má súd za to, že návrh oprávneného nie je dôvodný. Vo veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom zisťoval dôvody, pre ktoré sa nerealizuje styk oprávneného s maloletým dieťaťom; viedol povinnú ako aj oprávneného k aktívnemu prístupu vo veci s ohľadom na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Z konania je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi sú zložitú, panuje medzi nimi napätie a negatívne emócie. Súd však nepritúpil k nariadeniu výkonu rozhodnutia, nakoľko mal preukázané, že matka maloleté dieťa na stretnutie s oprávneným otcom pripravuje tak v rámci fyzickej prípravy a rovnako sa pokúša na stretnutie pripraviť aj po psychickej stránke. Maloletý však na styk s oprávneným, v rozsahu ako je aktuálne upravený, nie je pripravený. Súd sa v danom plne stotožňuje s konštatovaním CDR, že si je nutné uvedomiť, že vzhľadom na nepravdivý kontakt stretnutia môže byť adaptácia maloletého na spoločné stretnutia, tak ako sú upravené rozhodnutím súdu problematická a vyžaduje dlhší čas a prítomnosť pre neho blízkej osoby (Vyjadrenie a zhodnotenie vo veci maloletého dieťaťa zo dňa 19.05.2023). Je pravdou, že menšie či väčšie pozitívne postupy maloletého smerom k oprávnenému zaznamenané boli ako vyplýva aj z posledného vyjadrenia otca, ktorý sa v súčasnosti stretáva s maloletým za prítomnosti matky a CDR. Najvýznamnejším dôvodom pre ktorý súd zamietol návrh na výkon rozhodnutia je práca otca - rozloženie jeho pracovného času. Aktuálne nie je v možnostiach oprávneného realizovať stretnutia v rozsahu upravenom súdnym rozhodnutím. On sám na pojednávaní uviedol, že pracuje v zahraničí a keď je na Slovensku kontaktuje povinnú za účelom styku s maloletým. Oprávnený má predstavu, že keď bude na Slovensku, tak všetci, či už Centrum pre deti a rodiny Necpaly, kolízny opatrovník, súd, povinná budú k dispozícii, aby mu pomáhali riešiť situáciu. Vtedy má záujem o intenzívny kontakt s maloletým, a ak mu nie je umožnený pripisuje to na úkor uvedených subjektov. Uvedené subjekty sa tomu do určitej miery, v rámci možností prispôsobili. Správanie oprávneného navodzuje dojem, že má záujem o kontakt s maloletým len keď to vyhovuje jemu, už menej prihliada na potreby maloletého, ktorý s ním potrebuje pravidelný kontakt. Je možné chápať, že práca je pre oprávneného dôležitá, avšak maloletý na dlhé časové odstupy v kontakte s oprávneným evidentne nie je pripravený. Pokiaľ sa aj v rámci konania urobili nejaké malé pozitívne zmeny, s takýmto časovým odstupom, bude náročné posilňovať vzájomnú väzbu maloletého s oprávneným, pretože iba oveľa intenzívnejší kontakt, by mohol znamenať (postupne) realizáciu styku v súdom upravenom rozsahu. Súd je presvedčený, že aktuálny exekučný titul nereflektuje na rozloženie pracovného času oprávneného, ani na nastavenie maloletého dieťaťa. Rovnako súd nezistil, že by nere realizácia styku v rozsahu upravenom súdnym rozhodnutím bola spôsobená výlučne zo strany povinnej. Na základe uvedeného nie je možné rozhodnúť o nariadení výkonu rozhodnutia, preto súd návrh oprávneného zamietol.

19. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

23. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.